

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. – M., s. r. o.**, V., IČO: X., zastúpenému JUDr. H. H., advokátkou, AK V. proti žalovaným **1) T. B.T., s.r.o.**, M., IČO: X. a **2) Ing. A.... J.**, V., zastúpený JUDr. J. G., advokátom, K., **o zaplataenie 60048,31 eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 5. mája 2011 č. k. 3Cob/105/2011 - 195, jednomyselne takto

r o z h o d o l:

Uznesenie odvolacieho súdu **m e n í** tak, že uznesenie súdu prvého stupňa z 19. januára 2011 č. k. 34 Cb 151/2010-183 **p o t v r d z u j e**.

Konanie o dovolaní žalovaného v 1) **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Košice II uznesením z 19. januára 2011 č. k. 34 Cb/151/2010 – 183 pripustil, aby do konania vedeného pod sp. zn. 34 Cb/151/2010 na stranu žalovaného pristúpil ako žalovaný 2) Ing. A.. J., bývajúci v P.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumu 57048,31 eur a nahradil mu trovy konania. Podaním z 3. mája 2010 žalobca navrhol, aby Ing. A.. J. vstúpil do konania na žalovanú stranu z dôvodu, že žalobca zabezpečil zaplataenie dodávok na predmetnú stavbu ručením konateľa a spoločníka žalovaného Ing. A. J.. Prvostupňový súd návrhu žalobcu s poukazom na § 92 ods. 1 O. s. p. vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v 1) a žalovaný 2) Ing. A.. J.. Zhodne namietali nedostatok pasívnej vecnej legitímácie Ing. A. J. vystupovať v konaní ako žalovaného a žiadali odvolací súd aby uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak,

že návrhu žalobcu na vstup Ing. A. J. do konania na strane žalovaného zamietne.

Krajský súd v Košiciach uznesením 5. mája 2011 č. k. 3Cob/105/2011–195 odvolania oboch žalovaných zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že keďže žalobca navrhol pripustiť prístupenie účastníka do konania na strane žalovaného, súhlas pôvodne onačeného žalovaného ani toho, kto má takto do konania vstúpiť sa nevyžaduje, a preto uvedené osoby ani nie sú oprávnené podať odvolanie proti uzneseniu o pripustení ďalšieho žalovaného do konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie obaja žalovaní a žiadali napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z dovolania vyplýva, že žalovaní ho podali z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. a § 237 písm. f) O. s. p. t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci resp., že účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom vidia v tom, že odvolací súd vecne neprejednal podané odvolanie, ale ho „len“ odmietol z dôvodu podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. Odmietnutie odvolania považujú za nesprávne z dôvodu, že o návrhu na vstup ďalšieho účastníka do konania rozhoduje súd uznesením, proti ktorému je odvolanie zásadne prípustné. Odvolanie je pritom oprávnený podať aj žalovaný, aj osoba, ktorá má takto do konania na strane žalovaného vstúpiť, hoci ich súhlas na vstup ďalšieho účastníka do konania zákon nevyžaduje. Odvolací súd sa však vecne nezaoberal odvolaním pôvodného žalovaného, ani odvolaním osoby, ktorá mala vstúpiť do konania. Spôsob akým postupoval odvolací súd však nemá oporu v zákone a považujú ho za nesprávny. Žalovaní boli pre nesprávny právny názor odvolacieho súdu vylúčení z realizácie svojich procesných práv.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania a že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 237 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného v 1) je opodstatnené.

Podľa § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je konanie súdu, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p.

V prejednávanej veci súdy oboch stupňov rozhodovali vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, účastníci konania mali spôsobilosť byť účastníkmi konania, v totožnej veci sa právoplatne nerozhodlo, v tej istej veci sa prv nezačalo iné konanie, súd nekonal vo veci bez toho, aby bol podaný návrh ani vo veci nerozhodoval vylúčený sudca. Neboli tak dané dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. a), b), c), d), e) ani g) O. s. p.

V posudzovanom prípade odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa odmietol, a dovolací súd preto skúmal, či v konaní nedošlo postupom súd k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, čím by bol naplnený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) O. s. p.

Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatím možnosti konať pred súdom je aj postup odvolacieho súdu, ktorý odmietne odvolanie, hoci pre takýto postup nie sú splnené podmienky.

Podľa § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaní, pokiaľ to zákon nevyklučuje. O. s. p. prípustnosť odvolania vylučuje aj u niektorých uznesení taxatívne vymenovaných § 202 ods. 3. V uvedenom ustanovení sa však uznesenie, ktorým súd pripustil účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 O. s. p. uvedené nie je. Znamená to, že proti uzneseniu súdu prvého stupňa o pripustení účastníka do konania odvolanie zásadne prípustne je. Subjektmi oprávnenými podať proti uvedenému uzneseniu odvolanie je žalobca a žalovaný ale aj osoba, o ktorej právach sa napadnutým uznesením rozhodovalo, teda osoba, ktorú súd napadnutým uznesením do konania pribral, v dôsledku čoho sa stal prinajmenšom účastníkom tej časti konania, v ktorej sa o jeho pristúpení do konania rozhodovalo. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že súhlas odporcu a toho, kto má vstúpiť do konania na žalovanej strane sa nevyžaduje. Oprávnenie podať proti uzneseniu odvolanie

nie je viazané na jeho dôvodnosť alebo na nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd preto nemal odvolanie podané žalovanými odmietnuť, ale vecne ho prejednať a rozhodnúť o jeho dôvodnosti. Ak dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je z uvedených dôvodov vecne správne, mal ho potvrdiť.

Dovolací súd však dospel k záveru, že nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia spočíva len v nesprávnom právnom posúdení odvolania v prejednávanej veci. Podľa názoru dovolacieho súdu procesnú chybu, ktorej sa dopustil odvolací súd možno odstrániť v dovolacom konaní bez toho aby to bolo na úkor procesných práv dovolateľov. Dovolací súd preto preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne správne.

Predpokladom pre pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania je návrh účastníka, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas účastníka, ktorý ma do konania vstúpiť na strane žalovanej strane sa nevyžaduje (§ 92 ods. 1 O. s. p.). Je to dané tým, že je právom žalobcu určovať okruh účastníkov. Tak ako sa nevyžaduje súhlas žalovaného, aby ho žalobca urobil žalovaným, tým, že ho za žalovaného v žalobe označí, nevyžaduje sa ani súhlas osoby, ktorá má pristúpiť do konania z vôle žalobcu na žalovanej strane. Naproti tomu súhlas toho, kto má pristúpiť do konania na žalujúcej strane sa vyžaduje, keďže nikoho nemožno nútiť, aby sa proti svojej vôli stal aktívnym účastníkom (žalobcom). Zo zásady, že účastníkov a predmet konania určuje len žalobca (je tzv. pánom sporu) vyplýva aj to, že na pristúpenie ďalšieho žalovaného do konania sa nevyžaduje súhlas dovtedajšieho žalovaného. Nesúhlas dovolateľov s pristúpením Ing. J. do konania je preto pre rozhodovanie o pripustení ďalšieho žalovaného do konania bezvýznamný. Neobstojí ani vecná námietka dovolateľov, že Ing. J. J. nie je v spore vecne legitimovaný. Otázka aktívnej i pasívnej vecnej legitimácie má byť predmetom skúmania a rozhodovania vo veci samej. Ak sa v konaní zistí nedostatok legitimácie pasívnej či aktívnej, súd žalobu zamietne.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto podľa § 243b ods. 2 veta druhá O. s. p. napadnuté uznesenie dovolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie súdu prvého stupňa z 19. januára 2011 č. k. 34 Cb 151/2010 potvrdil.

Pokiaľ ide o dovolanie žalovaného, podľa § 241 ods. 1 O. s. p. v dovolacom konaní musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Zastúpenie dovolateľa advokátom je podmienkou konania, bez splnenia ktorej nemožno konať.

Podľa § 104 ods. 2 O. s. p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Dovolací súd preto výzvou doručenou 21. februára 2010 žalovanému 1), ktorý v konaní nie je zastúpený advokátom, vyzval žalovaného 1), aby si v lehote 10 dní zvolil advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní. Zároveň ho poučil, že ak si v uvedenej lehote advokáta nezvolí, dovolací súd dovolacie konanie zastaví. Žalovaný v 1) na výzvu nereagoval doteraz plnú moc, udelenú advokátovi pre dovolacie konanie súdu nepredložil.

Keďže žalovaný v 1) nedostatok podmienky povinného zastúpenia neodstránil a pre túto vadu nemohol súd ďalej vo veci konať, dovolací súd konanie o dovolaní žalovaného v 1) rade podľa § 104 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a § 241 ods. 1 O. s. p. zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková